

HRVATI BRANITELJI ZAJEDNICE SVOJE

Zašto komplicirati život, čovjek je odraz idealnog, uvijek u centru, stvoren da tako živi darovani ŽIVOT u beskonačno, po pravilima ŽIVOTA - Stvoritelja, u zajedništvu slavi.

Centralno u ovom tekstu, konkretno su Hrvati, branitelji hrvatske zajednice, dok je država institucija u funkciji branitelja zajednice. Konkretno na hrvatskim prostorima sudbina se očituje po djelovanju i pokazuje hrvatsku zajednicu, po zaslugama. A jedna zajednica posebno je odgovorna kada je mortalitet veći od nataliteta, kada se gubi smisao jer se ne suportira ŽIVOT, znači zaobilaze se pravila života.

Čovjek je na Zemlji da se potvrđuje dok radi, rađa i veseli se, a umori se ako ne živi po pravilima života. Umore se neradnici skloni neredu, skloni trgovati i prodati vlastitu dušu. Kada se to čovjeku dogodi rastrese se i postaje lešina, smeta više od bilo kakve lešine. Eto, što neradnik postane kada ne cijeni i ne podržava život. Dakle, duša je život, a čovjek se strpljenjem održava, iskupljuje i . . . , ostali sitni problemi koji se pojavljuju na Zemlji kao ometala također su odraz nereda, truju čovjeka . . .

Sve se skupa događa na Zemlji, u zajednici izloženoj napasti, pored državnih institucija koje se samo reklamiraju za vanjsku uporabu, a manje koordiniraju s čuvarima vrijednosti.

Država kao koordinator – institucija dužna je stimulirati branitelje svoje zajednice. Sofističkim stilom pojedinci lukavo koriste institucije za osobne potrebe što je slučaj u Hrvatskoj, pa ne služe hrvatskoj zajednici. Eto zašto se lukavi pojedinci usude, pa izjavljuju da je Hrvatska slučajna država . . . , isti su stasali iz timokracije u oligarhiju iz hrvatskog nereda.

Dakle, naivni branitelji su oni koji nisu u timokraciji i žrtve su lukavih ratnih profitera. Preostaje im dodatno žrtvovanje da bi se štitile potencijalne žrtve . . .

A žrtvovanje pretpostavlja red, rad i disciplinu u stvorenim uvjetima - zdravim odnosima čovjeku. U Hrvatskoj, nitko ne može bolje od Hrvata odrediti što će se raditi i kako odlučivati.

Za hrvatsku zajednicu nezaobilazno je plaćanje ratne šteta koju su počinili Srbi po hrvatskim zemljama . . . To je predmet Hrvatima za triježenje, kojim će realno pokazati svoje dostojanstvo i samopouzdanje, radi budućih generacija. Ne mogu o tome odlučivali Srbi i hrvatski – ratni profiteri, iz svih domovinskih obrambenih ratova. Aktivni branitelji moraju se oduprijeti specijalnim ratovima protiv hrvatske zajednice . . . , u što naročito spada trovanje drogom, neobrađena polja, pad nataliteta, nezaposlenost . . .

Nameće se veća odgovornost, neophodna je veća budnost branitelja da se u budućnosti, hrvatska zajednica zaštiti od razaranja, treba je čuvati od profitera – oligarha. Evo poticaja, i razloga za žrtvovanje, eto Hrvatima čovjeku i smisla življenja na Zemlji u Hrvatskoj.

Ne dozvoliti rastakanje duše od strane vlastodržaca, kako to čini kemičar elementima - stvarima. Krajnje je nedopustivo da bi duša služila za eksperimentiranje profiterima, oligarsima, koji se usude narod omalovažavati nazivajući ga ulicom, koji bi represijom protiv „mase“, naroda „demokratski“ obračunali. Bezdušnici, analitičkim i drugim metodama po mjeri svoje kvalitete, ne znaju da nije duša za eksperimentiranje. . . Eto, komu se duše u Hrvatskoj prepuštaju da ih se pritišće i trga. Odlučna duša može brinuti za opće dobro i tako najbolje brine i za svoje. Uz napomenu da nikada nije dovoljno samokritike dok se djeluje - žrtvuje. Znači, ne umišljati već je dužnost čuvati i unapređivati uvjete života i braniti zajednicu od „branitelja“ profitera – timokracije – oligarhije, koja se i danas štiti neurednim državnim institucijama. Dakle, treba uvesti red u državne institucije, a svakojake profite dovesti u red da bi čovjek mirno živio.

Nužno je više upoznati sebe i zajednicu svoju, pa neka djela predstavljaju i govore o vrijednostima, i onima koji još ne znaju pravila i mjerila. . .

Koji apsurdni da iz rata i poslije rata po „zaslugama“ „branitelji“ postanu tajkuni – oligarsi, da su iste stimulirali vlastodršci također tajkuni – oligarsi, dok ih je čuvala policija . . . i čuva hrvatska policija.

Još apsurdnije, pripadnici timokracije - oligarhije se natječu, koristeći šablone bivših hrvatskih okupatora.

Kroz povijest Hrvati su stradavali od vatrenog i hladnog oružja, dok danas, pored državnih institucija, Hrvate se desetkuje drogom, . . .

Državne institucije se još ne snalaze, ne odgovaraju, i pored silnih žrtava u kratkom vremenskom razdoblju, modernom oružju drogi koja hara hrvatskom zajednicom. Zato branitelji bez odlaganja trebaju odgovoriti tom najubojitijem oružju, koje devastira i stvara pustoš po Hrvatskoj.

Dakle, na hrvatskim prostorima u hrvatskoj zajednici na razne načine i danas se život ugrožava, pored crkve i tamjana, pored hrvatskih državnih institucija i pored branitelja . . . , posljedica je očit pad nataliteta, rast samoubojstava, stvara se carstvo mrtvih. Preostaje definiranje i reformiranje u skladu s potrebama života i pravilima života, da se branitelji postave odlučno i kao čiste duše pobijede dekadentne lešine – sotonu.

Nered treba poticati brižne duše ne da očajavaju na beskonačnom putu života, već da se dodatnim žrtvovanjem – suprotstavljaju u ime života i općeg dobra hrvatske zajednice . . .

S prezirom i sažaljenjem opominjati one koji žive egoistički, samo zbog koristi, jer ne znaju da se gola egzistencija pretpostavlja, a duše žive. Slobodne su duše čiste duše, po zasluženoj slobodi.

Sve što su tajkuni uz pomoć nadležnih iz institucija Republike Hrvatske ukrali ili devastirali tvornice, poljoprivredu i . . . trebaju vratiti hrvatskoj zajednici . . .

Veći je problem za hrvatsku zajednicu što se nasrće na hrvatski duh što anti hrvati pokušavaju preko jezika, jer jezik je rad duha jednog naroda, a kada se uništava jezik uništava se narod. Nije slučajno da aktualni vlastodršci u Hrvatskoj štampaju neke pravopise za hrvatski jezik, kao što su se štampali nakon ubojstva Stjepana Radića, 1929. godine . . . , ili prije Deklaracije o nazivu i položaju hrvatskoga književnog jezika iz 1967. godine.

I ortodoksni Židovi znaju da je jezik kao specifičnost rad duha jednog naroda, pa kada nema jezika nema niti naroda. Isus i Ivan dok su prolazili ulicama Jeruzalema, samo se ponegdje mogla čuti židovska riječ što ih je žalostilo, . . . prevladavao je latinski i grčki jezik . . . Pilat pere ruke, jer je znao da je razjedinjen i slijep židovski narod, da podjelom sam sebi presuđuje.

Danas o ozbiljnim temama o jeziku i dr. za Hrvate, po uputama anti Hrvata pišu podobni mladi novinari, modernim stilom za „mase“.

Židovi kao narod već bi propali da su dozvoljavali, ovakvima kakvih je nekolicina u Hrvatskoj koji modernim načinom radi osobnih koristi . . . uređuju u nekim orkestrima . . .

Na ovakav način u Hrvatskoj, naivne čiste duše teško dolaze do izražaja kao borci za opće dobro . . . , ali ih i patnje prosvjećuju. Zna se da janjičari ne mogu ništa dobro organizirati . . . , tko im onda organizira i radi na rasulu hrvatske zajednice? Netko drugi, treći sa strane razdvaja i koristi – hrvatski narod.

Hrvatska se danas čuva u Vukovaru i u svakom gradu i selu.

Studeni 2013. godine, Vukovar - Zagreb – Zadar

dr. sc. Ilija Barjašić

Pokret za preporod hrvatskog duha i poticanje nataliteta u Hrvatskoj Život

i

Pokret veterana aktivnih branitelja Republike Hrvatske